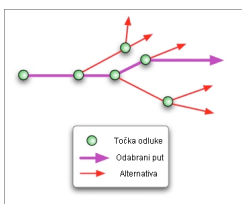

Zakoni putovanja vremenom imaju korijene u kvantnoj fizici. Razumijevanje tih zakona otkriva mnogo o ponašanju hiperdimenzionalnih bića i razloga izvjesnih metafizičkih zakona. Dinamika vremena je srž privremenih povratnih petlji između sadašnjosti i njenih dostupnih dosega vjerojatnih budućnosti. To je samo dinamika realiteta ponovo prikazana iz perspektive linearnog vremena, što daje dodatne poglede i značenja, kao što ćete sada vidjeti. Iako dinamika vremena djeluje apstraktno, ona ima konkretnih primjena u odnosu na manifestiranje pozitivnih sinhroniciteta, savijanja hiperdimenzionalnih manipulacija, iskrivljavanju vjerojatnosti i prekoračenju ograničenja matrice.

Priroda linearnog vremena

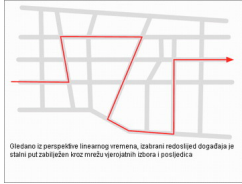
Dobro mjesto za početi bio bi ponovo proučiti prirodu vremena. Linearno vrijeme je konstantni tok raznih budućnosti u jednu jedinstvenu neizmjenjivu prošlost. Svaki moment izbora uključuje višebrojne puteve u budućnost. Svaki put je deterministički lanac efekata koji se nadovezuju prema naprijed, kao domine, prema idućem momentu izbora radi čega se dešava idući ogranak.

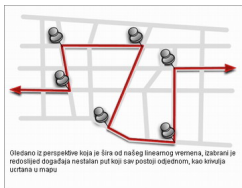
Videno iz više dimenzije, to izgleda kao zamršena gradska mapa ulica gdje raskršća i izlazi predstavljaju točke izbora, a ulice predstavljaju odabrane posljedice tih izbora. Čitava mapa postoji odjednom, simultano i čitava je.

Linearno vrijeme je produkt naših umova koji se kreću kroz mapu, iscrtavaju rutu (put) koja

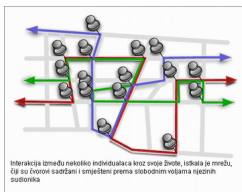
postaje naša zapamćena povijest. Iz naše perspektive, ruta je ucrtana sa nepromjenjivim oznakama - jednom kad je nacrtana, ona se više ne može izbrisati.

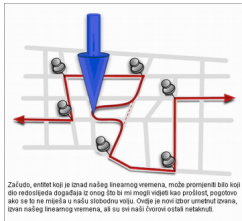
Ali nije za bića koja su premašila linearno vrijeme pomoću toga što su postala hiperdimenzionalna. Iz njihove perspektive, naš put kroz mrežu je usporediv sa krivudavim putem na kojem su zabilježene obilježavajuće pribadače (čavlići).

Krivulja predstavlja uzrokovan napredak događaja i čavlići predstavljaju naše momente izbora. Mnogobrojni individualci koji imaju međusobno djelovanje (interakciju), pletu kompliciranu mrežu čiji su čvorovi stavljeni na mjesta u skladu sa kombinacijom snaga njihovih slobodnih volja.

Entitet koji je izvan linearnog vremena može promijeniti prošlost bilo prijelazom preko izbora koji su već učinjeni, bilo pomoću umetanja novih sekvenci događaja gdje je slobodna volja bila odsutna i zato se ne krši. Krivulja i mreža mogu biti izmjenjeni pomoću stavljanja novih pozicija čavlića ili kreiranja devijacije (odstupanja) u nekom slobodnom dijelu krivulje. Očito, ovo drugo je lakše.

Osim osjećaja deja-vu (već doživljenog), mi u stvari nebi prirodno primjetili promjenu vremenske linije budući da su naša pamćenja također promjenjena. Možemo slijediti krivulju unatrag i naći kako ona vijuga neprestanim putem, što znači da su sve posljedice promjene vremenske linije dosljedno zapisane i izračunate radi prethođenja uzroka kad su se ispitivali. Kao rezultat, mi normalno pamtimo samo najčešće promjene koje su se desile u prošlosti koja je uvijek i bila.

Dakle iz naše perspektive, vrijeme je konstantno, jedinstveno i stalno. Iz više perspektive, vrijeme je varijabilno u svojoj brzini toka i selektivno u svojoj konfiguraciji. Naša percepcija vremena, kao toka vremena unutar filma ili priče, jest iluzija. Krivulja postoji od početka do kraja, simultano (istovremeno), ali njen put je otvoren za reviziju. Pravo vrijeme kreće se prema naprijed ne sa micanjem kazaljke na satu, već sa rađanjem odluka. One koje su neizbježne, to se već dogodilo.

Naizgled nepovratan tok linearnog vremena ima svoj izvor u kvantnim fenomenima. Kao što filmski projektor prikazuje neprekidni niz slika da bi se kreirala iluzija pokreta, tako i svijest neprestano selektira iz nepokretnog spektruma realiteta onaj realitet koji će iskusiti sljedeći. Nedeterministička (nepredvidljiva) priroda je ono što kreira taj jednosmjernan tok vremena; na našem nivou egzistencije, kolaps valne funkcije ne može biti vraćen i taj kolaps je taj koji generira vrijeme kakvog ga mi znamo.

Kvantna fizika putovanja kroz vrijeme

Prošle godine (2005.) pojavio se interesantan dokument u kojem se istražuju paradoksi putovanja kroz vrijeme u kontekstu kvantne fizike. Obično se putovanju kroz vrijeme pristupa iz kuta relativiteta, što uključuje crne rupe ili putovanje brže od brzine svjetla, čiji su zahtjevi za primjenu previše veliki da budu praktični. Na sreću, ispada da kvantna interpretacija otvara vrata za razumijevanje nekih osnovnih principa nivoa 4. denziteta (izvan linearnog vremena). Ono što slijedi jest sažetak i diskusija iz dokumenta Daniel Greenberger-a i Karl Svozil-a s naslovom " [Quantum Theory Looks at Time Travel](#) ".

Iz sažetka:

Predstavljamo model kvantne mehanike putovanja kroz vrijeme koje uključuje dva figurativna razdvajajuća smjerova da bi se inducirao povrat u ranija vremena. To vodi do unikatnog rješenja paradoksa gdje bi netko mogao ubiti nečijeg djeda, u kojem kad je budućnost jednom ostvarena, da se onda ne može promijeniti prošlost, i tako prošlost postaje deterministička. U drugu ruku, gledajući naprijed prema budućnosti, to je kompletno vjerojatnosno (probabilno). To rješava klasični paradoks u smislu filozofske satisfakcije.

Iz zaključka:

Prema našem modelu, ako ti putuješ u prošlost u smislu kvantne mehanike, ti bi jedino vidio one alternative koje su u skladu sa svijetom koji si ostavio iza sebe. Drugim riječima, dok si svjesan prošlosti, ti ju ne možeš promijeniti. Nema veze koliko su događaji nevjerovatni i koji nebi mogli voditi do tvog sadašnjeg stanja. Jednom kad se oni stvarno dogode, oni se ne mogu promijeniti. Tvoj put bi podesio rezonancije koje su u skladu s budućnosti koja se već dogodila.

To također ima ogromne posljedice u paradoksima kod slobodnih volja. To pokazuje da je savršeno logički pretpostaviti da netko ima mnoge izbore i da netko može slobodno izabrati neku od njih. Sve dok se odabir ne poduzme, budućnost nije određena. Pa ipak, jednom kad se izbor dogodio, i to vodi do određene budućnosti, i to je bilo neizbježno. Nebi ni moglo biti drugačije. Granični uvjeti, da se budući događaji dese kao što su se već desili, garantiraju to da oni moraju biti pripremljeni u prošlosti. Dakle, ako gledamo unatrag, svijet je determinističan.

Pa ipak, ako gledamo naprijed, budućnost je vjerojatna. To kompletno objašnjava klasičan paradoks. U stvari, to služi kao neka vrsta indirektnog dokaza da takva povratna veza mora prirodno postojati, u smislu da bez nje, paradoks postoji, a dok postoji ta povratna veza paradoks je riješen. (Naravno, tu je isto vjerojatno objašnjenje, da je putovanje kroz vrijeme unatrag nemoguće. To također rješava paradoks tako da ga izbjegava.)

Model također ima posljedice u vezi interpretacija mnogih svjetova u kvantnoj teoriji. Svijet se može pojaviti toliko rascjepkan koliko idemo u budućnost. Pa ipak, jednom kad se naprave mjerenja, samo su one povijesti, koje su u skladu s tim mjerenjima, moguće. Drugim riječima, kod putovanja kroz vrijeme, drugi alternativni svjetovi ne postoje, jer jednom dok se naprave mjerenja koja potvrđuju svijet u kojemu mi živimo, nemoguće bi bilo doseći druge svjetove iz onog originalnog.

Da bi se točnije izreklo ono što je ovdje rečeno, putnik kroz vrijeme može jedino djelovati na uzročni, fizički, određeni način s prošlostima koje neizbježno izrastaju u budućnost iz kojeg putnik kroz vrijeme dolazi. Alternativno, mi u sadašnjosti možemo jedino djelovati u uzročnom smislu s putnicima kroz vrijeme koji su iz budućnosti prema kojima mi trenutno vektorski idemo.

Pravila putovanja kroz vrijeme ne moraju biti ovako striktna kao ovo, pa ipak, budući da dokument završava isticanjem alternativnog rješenja koje implicira da bi "manje determinističko" i nejasno putovanje kroz vrijeme moglo biti moguće. Baziran samo na matematici, dokument pokazuje da povratne petlje između sadašnjosti i budućnosti mogu, i da vjerojatno, postoje. Njihovo postojanje savršeno rješava paradokse putovanja kroz vrijeme pomoću postavljanja uvjeta kako budućnost može biti u interakciji sa svojom prošlosti. Ali što je točno "manje determinističko" i "nejasno" putovanje kroz vrijeme? Pa to pitanje dovodi do ostatka ovog članka.

Deterministički proces je onaj gdje savršeno predvidljiv lanac događaja slijedi neki inicijalni, poznati uzrok. Nedeterministički događaj ne može biti predviđen uopće, jedino opisan na način vjerojatnosti. Jasno, slobodna volja je odsutna u determinizmu i potpuno prisutna u nedeterminizmu. To znači da je putnik kroz vrijeme u interakciji s ljudima u prošlosti deterministički i to znači da on može prekršiti njihovu slobodnu volju jer je bio uzrok koji stvara definitivne efekte kod njih. Ali onda on jedino može raditi ono što bi ionako radio.

Nejasna forma putovanja kroz vrijeme su ona koja imaju veći pojas prošlosti kojima se može pristupiti na uštrb smanjenog determinizma kod interakcija. Drugim riječima, putnik kroz vrijeme će imati veću slobodu kod posjeta alternativnih prošlosti ako će više poštivati slobodnu volju. To nije njegov izbor, već je ograničenje na kojeg ga sile prirodni zakoni kvantne mehanike. Što je više neodgovarajuća prošlost u njegovoj vremenskoj liniji, manja je "prisutnost" koju će putnik imati dok je u toj posjeti.

Kod "prisutnosti" mislim na dvije stvari: fizička prisutnost i vjerojatna prisutnost. Oboje će prisiliti poštivanje slobodne volje. Gubitak fizičke prisutnosti znači postati više eteričan. Gubitak vjerojatne prisutnosti znači da neće jednostavno biti na pravom mjestu u pravo vrijeme, i da radi pravu stvar da bi imao nekog efekta.

Putnik kroz vrijeme zato može posjetiti bilo koju prošlost ako ostane potpuno nevidljiv i nefizički. To bi bilo ekvivalentno kao daljinsko pregledavanje prošlosti. Što više želi biti opipljiv, to je više ograničen brojem prošlosti koje može posjetiti. Ako želi biti potpuno fizički, on može jedino ući u prošlosti koje kreiraju njegovu sadašnjost. To nije špekulacija, nego to slijedi direktno iz matematičkih jednažbi koje su prikazane u Greenberger-ovom dokumentu.

Nejasno putovanje kroz vrijeme

Najviše je interesantna "siva" zona između determinističkih i nedeterminističkih interakcija. Takve su "hibridne" interakcije nekako opipljive, ali još uvijek s poštivanjem slobodne volje, većinom eteričke, ali i fizičke u nekom periodu, većinom subjektivne i samo kratkotrajno objektivne. Štoga ne krši slobodnu volju, dozvoljeno je. Primjeri su obilni: telepatika interakcija, sinhronizirani znakovi i brojna viđenja, kontakt kroz subjektivne slike u snovima, otmice koje su dvojbene kroz pamćenja koja su izbrisana iz naših sjećanja, posjete u eteričkom stanju, iznenadni sastanci bez zapisanih dokaza, unutrašnji glas dovoljno tih da bude ignoriran, prinuda koja podešava ali ne forsira, doživljaj koji nešto znači samo nekolicini, ... itd.

Nejasno putovanje se dešava... cijelo vrijeme. Tehnički, to nije takvo putovanje kroz vrijeme kod kojeg je jedan realitet u interakciji s drugim na regularne načine. Ali je takvo u kojem mi još uvijek postojimo u iluziji linearnog vremena, mnogo toga može biti sakupljeno iz razmišljanja o pojmovima prošlosti, sadašnjosti i budućnosti i povratnim petljama između istih.

Iz toga slijedi da što je veći vektor prema posebnoj mogućoj budućnosti, to je prisutnija i objektivnija tvoja interakcija s tom budućnosti. Možda će tvoji nadolazeći izbori promijeniti tvoj put prema drugačijem setu mogućih budućnosti, ali zasad, kad se krećeš naprijed u smjeru prema bilo kojoj, to će ti donijeti povratnu vezu iz te budućnosti. To ima nekih interesantnih implikacija.

Zamislite na trenutak da ste putnik kroz vrijeme koji je u vrlo slaboj interakciji s nekime u prošlosti. Željeli bi djelovati objektivnije, ali kvantni zakoni slobodne volje vam to zabranjuju. Kako onda možete to postići bez kršenja slobodne volje? Pomoću korištenja vašeg ograničenog pojasa interakcija da bi molili ili preusmjerili osobu na dobrovoljni pristanak čak bližim vektorima prema vašoj vlastitoj vremenskoj liniji. Što više mogućih budućnosti te osobe postane vaša moguća sadašnjost, to više oboje postajete dio istog vremenskog toka i objektivnije tada možete biti u interakciji.

Negativno hiperdimenzionalno pridobljavanje

Ova tehnika pridobljavanja u svrhu postizanja većeg determinističkog utjecaja je omiljena taktika OPS (opredjeljenja prema sebi) hiperdimenzionalnih entiteta koji su uvidjeli da je to profitabilno kod porobljavanja drugih duša. Što više prisutni oni mogu biti, to je manje ostalo slobodne volje njihovim metama s kojom se moraju boriti. Iz naše perspektive linearnog vremena, ti entiteti dolaze iz vrlo negativnih vjerojatnih budućnosti i koji sada imaju interakcije sa nama na lukave ili manipulativne načine da bi nas pridobili u ojačavanje njihove vremenske linije, bilo pomoću da postanemo oni, služimo im, ili da im ne budemo smetnja. Mi te entitete više znamo kao negativne varijante sivih, reptila, mantis i nordijskih vanzemaljskih grupa. Nije iznenađujuće, ali njihove metode djelovanja je skroz u skladu s kvantnom mehanikom putovanja kroz vrijeme. Pomoću manipuliranja, rađe nego prisiljavanja, njihovih meta prema spiritualnom ropstvu, oni mogu na vremenskim linijama uhvatiti u zamke duše koje su mnogo "bogatije" nego njihove vlastite.

Fascinantan ali uznemiravajući fenomen se dešava ljudima koji postanu previše paranoični, depresivni, očajni ili koji se boje stvari vezanih uz "tamu". Žrtve vanzemaljskih otmica, istraživači urota, istraživači paranormalnih stvari, novopridošlih u istraživanju Matrice - oni su svi ranjivi i pojačavaju objekte njihovih strahova pomoću postajanja previše emocionalno zapletenih u to. Vektori straha nekog dovode prema mogućoj budućnosti ranjivosti, inicijaliziranje povratnih petlji koje osiguravaju da netko postane još ranjiviji, a možda ipak oni nekog preusmjere u orijentaciji prema nečemu balansiranjem u smislu emocija i spiritualnosti.

Oni koji su opsesivno u strahu od sivih, upravo će ih i privući. Oni koji su opsesivno paranoični od nadgledanja od strane vlade, tako će im i biti. Oni koji se lako razbjesne radi umjetno sinhronizirane prirode matrice, bit će preplavljeni čudnim stvarima. Povratna petlja inducira samo-pojačanje prema dolje u spirali, gdje pomoću traumatskog događaja kreira strah, a strah kreira daljnju traumu. Osoba je uvijek slobodna da izabere nadmoć i razbije tu petlju.

Dok negativna emotivna stanja zaključavaju nekog na negativne budućnosti, pomanjkanje otpora ili entuzijazma, ili naivnost - rade isto. Na primjer, drugačiji način da se poveća objektivna manifestacija negativnih vanzemaljaca u vašem životu jest taj da ih sretno podržavate, zovete ih, prozivate ih za interakciju. Dok je strah potpuno odsutan, vi još uvijek pojačavate njihovu vremensku liniju i zato povećavate iznos snage koju oni mogu upotrijebiti protiv vas. Interakcija može čak biti "tople i nejasne" prirode, ali ako ne ignorirate to, vi pomažete ono što završava kao vanzemaljski plan u kojem ste vi i vremenska petlja jača u svojoj snazi. Nakon izvjesne točke, to postaje vrlo teško za razbijanje, posebno od kada se poveća objektivnost interakcije i njihovih napora kroz avenije otmica, programiranja, implatiranja i kontrole. To potkopava vašu mogućnost za otpor. Tako te mračne sile rade, bilo pomoću vašeg emocionalnog pridobljavanja u vektore prema njima, bilo pomoću prevara/suzdržavanja vašeg intelekta da ih podupirete.

Pozitivno hiperdimenzionalno pridobljavanje

Dosta o mraku. Diskutirajmo o tome kako primjeniti kvantnu mehaniku putovanja kroz vrijeme prema pozitivnim stvarima. Prva i najočitija primjena je pojačavanje nečije veze sa Pozitivnim silama, imenom više "Ja". Druga primjena je prisiljavanje realiteta da ispravi poremećenosti sa dobro-postignutim povratnim petljama pomoću čuda. Ovo ćemo objasniti uskoro.

Što je više "Ja"? Jednostavno, krajnja verzija vas koja postane potpuno manifestirana u potencijalu. Kako se vaša evolucija svijesti nastavlja beskonačno, neizbježno je da prije ili kasnije dostignete veličinu individualne spiritualne savršenosti, stanje u kojem je vaša mudrost i snaga izrasla u potpunosti, a vaš um je potpuno prešao ograničenja vremena i prostora. Dok se sve to još mora desiti, to neizbježno znači da se već i desilo. Ako budući vi nadilazi vrijeme, onda se vaša svijest mogla prirodno proširiti "natrag" i simultano preklopiti svijesti svih vaših prošlih inkarnacija.

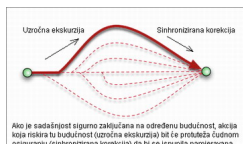
Drugim rječima, iako je, iz vaše linearne perspektive, više "Ja" daleka moguća budućnost, definitivno ta budućnost savršenog "Ja" egzistira upravo sada uz vas. Prema kvantnim principima o kojima smo diskutirali u ovom članku, što je jači vektor prema postajanju vašeg višeg "Ja", to je objektivnije da i vaše više "Ja" može biti u interakciji s vama. Slaba povezanost znači njeno ograničeno vodstvo u smislu slabih intuitivnih impresija, simboličkih snova, izvjesnih sinhroniciteta, itd. Jača povezanost bi dozvolila direktnu unutarnju komunikaciju, što je jasno, objektivnije nego nejasne impresije. Glas višeg "Ja" je često opisan kao "mali, tih glasić", što znači da je to unutarnje znanje koje lako može biti potopljeno našim mentalnim odvrćanjem prema drugim stvarima. Dugotrajan i iskren napor za razmišljanjem, osjećajem i djelovanjem kao više "Ja" - življenje iz najvišeg dijela sebe, srca vaše duše - povećava povratnu petlju i otvara vaše kapacitete da djelujete kao kanal za vaše buduće "ja". Onda se vi preklapate sa onim tko ste, u stvari, vi. Rasipni sin se vraća kući.

S čime se vi god želite povezati, jednostavno potpomažite to, pojačavajte to, pokušajte postati to. Ljudi koji se mole Isusu, sa stajališta slabašnih molitelja, ne primaju odaziv jer imaju vektore prema budućnosti oslabljenja i sinonima žrtava, smjeru suprotnom od onog što Krist predstavlja, i tako da oni primaju slabu povratnu vezu. Oni koji prizivaju božanski impuls unutar sebe, prepoznaju ga i naprave sve što mogu da bi ga izrazili, primaju pojačanje.

Manifestacija čuda

Druga primjena zakona kvantnog putovanja vremenom odnose se na kreiranju čuda. Čudo je visoko nevjerojatan, ali značajan, događaj koji služi prepoznatljivo pozitivnoj svrsi. Neka čuda su namjerno ubačena u vremensku liniju kao stvar božanske intervencije, ali ona se također dešavaju kao posljedice prirodnog zakona. "Skoči i mreža će se pojaviti" je dokazano kroz iskustvo, ali njeno objašnjavanje je najelegantnije riješeno pomoću dinamike vremena kao sljedeće:

Postoji gomila vjerojatnih puteva između sadašnjeg momenta i neke posebne budućnosti. Najizravniji put je najvjerojatniji i svjetski, dok su putevi sa više odstupanja manje vjerojatni. Što je veće odstupanje (devijacija), to je fantastičnija ili bizarnija korekcija neophodna da osigura tu budućnost. Dakle, ako vi želite ostati zaključani na neku posebnu budućnost, bilo koje ekskurzije koje poduzmete koje bi mogle uznemiriti njeno ispunjavanje, samo vas dovode na manje vjerojatne puteve prema istoj budućnosti. Putevi koje ste odabrali tim ekskurzijama se ispravljaju čudesnim korekcijama.

<http://montalk.net/matrix/122/timeline-dynamics>

Ovdje može biti Vaša reklama